

Le Droit des Femmes. Journal Politique, paraissant tous les Samedi.

Adm. Rue Lafayette no 52. **Réd. en chef: Léon Richer.** Rédaction, rue de Paradis-Poissonnière, 1 bis, Paris. Un numéro 15 centimes.

/Originalen fick jag se på BHVP, inbundet men i dåligt skick ; j bara fick bara titta på början. Jag letade efter anknytningen till Marie Goegg och hennes Association International des Femmes. Jag var på BHVP i januari 2008. Den finns nog **microfilmad på BMD eller BnF.//**

+++

No 1 Samedi (10 avril) 1869

Ernest Legouvé, franska akademien, skriver ledaren, där han framhåller att les Saint-Simonines var de första som talade om "le droit des Femmes". För kvinnors del vill Legouvé det, som han redan hade uttryckt i en bok år 1848 *Histoire morale des femmes*, att de skulle få tillgång till högre utbildning, offentliga utbildningsmöjligheter, till allt det som "ne sont pas audessus de leurs forces." Och i ledaren skriver han att numera får de det! Men det återstår fel i "le code" alltså i lagstiftningen/i landets konstitution. Kvinnor får inte ha hand som sin egen ekonomi ... L. tar särskilt upp att gifta kvinnors situation är ojämlig i förhållandet till makens.

Han skriver inget om AIF – bara om Code Napoléon och att den bör ändras så att det införs förbättringar för kvinnor. Han föreslår 1) att förbättringar införs peu à peu 2) skapande av conseil de famille där kvinnor skulle kunna framföra klagomål över mäns (äkta?) "tyrannie", etc.

Maria Deraismes skriver en artikel med rubriken "Ce que veulent les femmes". Och hennes svar blir: "leur juste part de droit et de liberté". Frihet tillhör inte bara en del av mänskligheten utan till hela! Hon använder ordet "opprimés" om kvinnors situation. När traditioner i stort sätts i fråga, då blir det också så att "la femme se révolte contre le joug". Män har tagit sig privilegier. Mannen, "il a confisqué la liberté à son profit". Men frihet är en "aspiration universelle". "Ce que les femmes veulent, c'est que les hommes cessent de baser leur grandeur sur l'amoindrissement systématique des femmes."

+++

No 2 Samedi (18 avril) 1869

Efter ledaren s 1 kommer en artikel med rubriken "Le Travail des femmes" av Emile BOSQUET. Detta ämne sägs vara ofta diskuterat och det råder en total oenighet om det. Det finns två linjer i oenigheten. Ändå är detta "la question capitale, urgente ..." Den ena sidan ser kvinnan som en individ medan den andra sidan ser kvinnan som en del av familjen. Skribenten vill ge kvinnan alla rätt till (löne)arbete - om hon inte passar till ett arbete så kommer detta att visa sig och på det viset så kommer "frågan" om vad en kvinna ska göra eller inte att lösa sig av sig själv, med under frihet.

Det är en bra artikel, allt finns t ex om att män vill behålla vissa yrken; att man påstår att lönerna pressas om kvinnor kommer in.

Slutet: "Que demande t'elle? La liberté. C'est maintenant une condition indispensable de sa vie."

+++

No 3 (24 avril) 1869

"Le Travail des femmes II" av Amélie BOSQUET (och Emile var en pseudonym som hon tydligen fimpade redan efter en första artikeln). Serien ska fortsätta och nästa artikel kommer att handla om rika kvinnors arbete.

OK, hon har visat att arbete är materiellt nödvändigt – och moraliskt? – hon för i alla fall ett försvar för individens rätt.

+++

No 4 (1 mars) 1869

"La part des femmes I" av Léon Richer, om rösträtten och att den krävs av kvinnor i USA, England och Sverige. I Frankrike handlar det om "droits civils" f tillfället, det är "dans les bornes du possible et du réalisable", menar Richer och tycker alltså inte att kvinnor i Frankrike ännu bör kräva rösträtt. Han tycks också mena att det är att kräva något mer än vad de franska kvinnorna hittills krävt – d v s han ställer rösträtten "över" de civila rättigheterna, vilka han sedan kan mena att de är.

"Le Travail des femmes III" av Amélie BOSQUET. Forts.

Den rika kvinnan, ska hon ägna sig åt hemmet eller samhället? De bör arbeta:

"un travail de vocation et de choix" !!

..." ... ce travail fortifiant, réparateur, agent du progrès individuel, c'est celui qui satisfait la conscience par son utilité et qui met en oeuvre toutes nos faculties en se mesurant sur leur étendue."

+++

No 5 (8 mai) 1869

"La part des femmes I"

+++

No 6 (15 mai) 1869

"La part des femmes III"

+++

No 7 (22 mai)

"La part des femmes IV". Där detta sägs handla om ..."l'égalité et non identité" /UWs kamm "ha! evigt!"/

S 2 kort brev till Léon Richer från Marie Goegg, Genève, le 20 mai 1869. Hon skriver att hon är glad att få samarbeta med hans tidning och där fortsätta det arbete som hon hade börjat i en annan men där inte kunnat fortsätta det "par suite des circonstances particulières"

Richer skriver att han är glad för detta eftersom **Marie Goegg inte bara är "une femme de beaucoup de talent, elle est en même temps une des plus courageuses athlètes de la démocratie. La situation qu'elle occupe à Genève, ou elle remplit les fonctions de Présidente de l'Association internationale des Femmes, nous assure, pour l'avenir, des communications de plus haut intérêt."** Och i nästa nummer ska den första artikeln av Goegg komma.

+++

No 8 (29 mai) 1869

S1 "Sur les raison alléguées contre les droits des femmes" av Marie Goegg. Hon avvisar helt lugnt vad som sagts om "la psychologie" ; hon anser allt som sagts om skillnader mellan kvinnor och män beträffande "muskler, hjärna etc etc" "parfaitement oiseuses". "Nier la nature serait le suprême du ridicule; la citer pour nous combattre, ne l'est pas moins." Och slutet av denna artikel lyder "Justice pour l'individu à quelque sexe qu'il appartienne."

+++

No 9 (5 juin) 1869

"Correspondance de Genève" av Marie Goegg, om den amerikanska kvinnorörelsen som den 12, 13, 14 maj har haft en kongress, till vilken Goegg hade varit inbjuden men hon kunde inte fara. Ett brev som hon skrivit till kongressen ska publiceras i nästa nummer.

/UW hittar inte heller i denna artikel ngt mer om samarbete med de amerikanska än att hon var inbjuden och det visar att de amerikanska kvinnorna kände till henne och hennes försök till internationalisering så väl att de bjöd henne att komma.//

Goegg nämner som de mest kända i USA: "Mrs Staunton (UW korrekturfel i stavningen?), Miss S Anthony, Mrs Severance, Miss Brown, Mrs le D Miller etc" /UW dvs detta är alla dem hon väljer att nämna.// Sedan gör hon en särskild presentation av 1) Mrs Stauton och 2) Mrs Lucrecia (sic) Mott med tyngdpunkten lagd på hur respektabla de är "... bonnes epouses, des mères dévouées..." Hon ursäktar sig senare för detta men skriver det för att man inte ska tro att detta är kvinnor som är ute "par le desir de se singulariser" utan allvarligt involverade. De har kommit fram till att "le bonheur et la moralité de la société exigent l'égalité des droits avant la loi par chaque individu, sans faveur pour une sexe, sans abaissement pour l'autre."

+++

No 10 (12 juin) L Richer fortsätter sin "La part des femmes VI".

Därtill en notis om att "les sergents de ville" varit onödigt bryska – arresterat folk, invaderat kaféer m m, måndag kväll precis som de gjort det den 24 maj – i le faubourg et le bd Montmartre.

S2 "Voici l'adresse envoyée par Mme M.Goegg le 23 avril dernier, à l'Association americain pour l'égalité des droits, et dont il y a été question dans notre dernier numéro:

Genève, le 23 avril 1869,

AUX MEMBRES DU CONGRÈS DE `THE AMERICAN EQUAL RIGHTS ASSOCIATION`

Messieurs et Madames,"

Summerat här med något referat som kan citeras om det internationella, om ngt sådant finns.

Goegg vill stärka "le lien de solidarité déjà existant entre nous" med sitt brev. Hon gratulerar dem till deras framgångar men ser dystert på situationen i Europa "et sur la froideur des femmes elles-mêmes pour une cause qui est la leur."

...”Elles ont été si bien dressées en esclaves, qu’elles adorent les liens qu’elles portent, et raillent celles qui cherchent à les en délivrer.

Hon ställer USAs framgångar mot Europas efterblivenhet.

Men det finns en minoritet av både män och kvinnor som arbetar ”résolument à la conquête de l’égalité des droits pour la femme en Angleterre, en Allemagne, en Italie, en Suisse et même en France, malgré le régime démoralisateur qui y domine.”

USA har visat hur man ska kämpa och kommer också att visa hur det går till att lyckas. Det kommer att betyda något för hela världen och dess kvinnor. /UW Exakt vad som det ska vara att bli ”l'exemple du succès” blir inte klart. Det verkar dock handla om alla droits som män har: l’égalité.//

+++

No 11 (19 juin) 1869

Svar på Marie Goeggs artikel av André Leo, som säger att, tvärtemot vad Goegg skrivit, måste Frankrike ses som det första land där man talat om ”l'humanité toute entière”. USAs krig mot England var inte ett sådant som Goegg menat ! under franska revolutionen. Dessutom sanktionerar amerikanska konstitutionen ännu slaveri! Så ... prisa den gärna, den amerikanska kvinnorörelsen, men inga överord. De kvinnorna har själva sagt ”justice, not favor! La justice, point de faveurs.”

Forts på La part des femmes VII av Léon Richer.

Inget av Goegg.

+++

No 12 (26 juin) 1869

Brev t red. från Marie Goegg skrivet den 22 juni, svar t Mme André Leo. Ref. m. källor till Declaration d’indépendance 1776 ”... att alla människor är skapade lika” etc och har rättigheter . Genom att hänvisa till detta kända förminskar man inte franska historia, dessutom – skriver hon – är det brukligt att berömma den man apostroferar vid sådana här högtidliga tillfällen.

La part des femmes VIII av Léon Richer.

+++

No 13 (3 juillet) 1869

Inget av Goegg. /UW. Det verkar inte som om det är ngt som har ”gått ihop” men bara att Goegg ska medarbeta från Genève.//

+++

No 14 saknades på BHVP

+++

No 15 (17 juillet) 1869

Inget av eller om Goegg. /UW. Jag slutar här med att excerpera – för denna gång. Hon försökte – troligen – inte etablera en filial av Association International des Femmes i Frankrike genom denna tidning./ /